Lectura de tesi doctoral sobre arqueologia del paisatge

En el marc del programa de doctorat interuniversitari en Arqueologia Clàssica (URV-ICAC-UAB), ens plau convidar-vos a la lectura pública de la tesi doctoral de l'investigador predoctoral **Pablo Medina**, del grup de recerca GIAP, codirigida pels Drs. Josep Maria Palet i Ferran Arasa (UV).

Habitar i moure's en la muntanya. Dinàmica del poblament i xarxa viària al territori de Lesera (Castelló) entre l'època ibèrica i el període visigot (segles VI anE – s.VII dnE)"

L'acte de defensa es farà **presencialment** a la Sala d'Actes de l'ICAC, el **divendres 27 de febrer a partir de les 11.00 h**.

Membres del tribunal

- Dra. Helena Paula Abreu de Carvalho (Universidade do Minho) (presidenta)
- Dr. Victorino Mayoral Herrera (Instituto de Arqueología- Mérida; CSIC – Consejo Superior de Investigaciones Científicas) (Secretari)
- Dr. David Quixal Santos (Universitat de València) (vocal titular)

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

Resum

La present tesi aborda l'estudi territorial d'una àrea situada a l'extrem nord del País Valencià i a la franja limítrofa amb l'Aragó. En aquest espai de mitja muntanya, corresponent a la conca hidrogràfica del riu Bergantes, la recerca s'inscriu en el marc teòric de l'Arqueologia del Paisatge i adopta un enfocament diacrònic i pluridisciplinari. L'anàlisi inclou l'estudi dels patrons i les dinàmiques del poblament rural i de les formes d'hàbitat, així com l'estructuració del territori a partir de l'aplicació del mètode arqueomorfològic a la xarxa viària històrica.

La recerca es fonamenta en un entorn GIS multiproxy que integra documentació històrica, fonts escrites, dades arqueològiques i treball de camp, fet que permet una gestió i anàlisi sistemàtica del conjunt de dades.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

Tot i adoptar una perspectiva diacrònica, l'estudi focalitza principalment l'atenció en el període romà, amb una anàlisi centrada en la configuració, consolidació i decadència del territori del *municipium* de *Lesera*. Aquesta ciutat, fundada en època augustal, constitueix l'únic nucli urbà romà conegut entre *Saguntum* i *Dertosa*, i se situa en un entorn de rerepaís muntanyós caracteritzat per una notable complexitat geomorfològica. Paral·lelament, també s'identifiquen diverses fases que s'estenen des del Bronze Final i l'Edat del Ferro fins a l'Edat Mitjana, les quals són fonamentals a l'hora d'entendre la configuració tant dels paisatges de l'antiguitat com els actuals.

En conjunt, la tesi posa en relleu la resiliència de les comunitats que habitaren aquest espai i aporta una cartografia precisa de la viabilitat històrica, contribuint així a la valorització i protecció del patrimoni territorial i paisatgístic. Els resultats mostren que aquests paisatges muntanyosos no van ser espais marginals, sinó plenament integrats en dinàmiques històriques d'abast més ampli, funcionant com a autèntics palimpsests culturals.